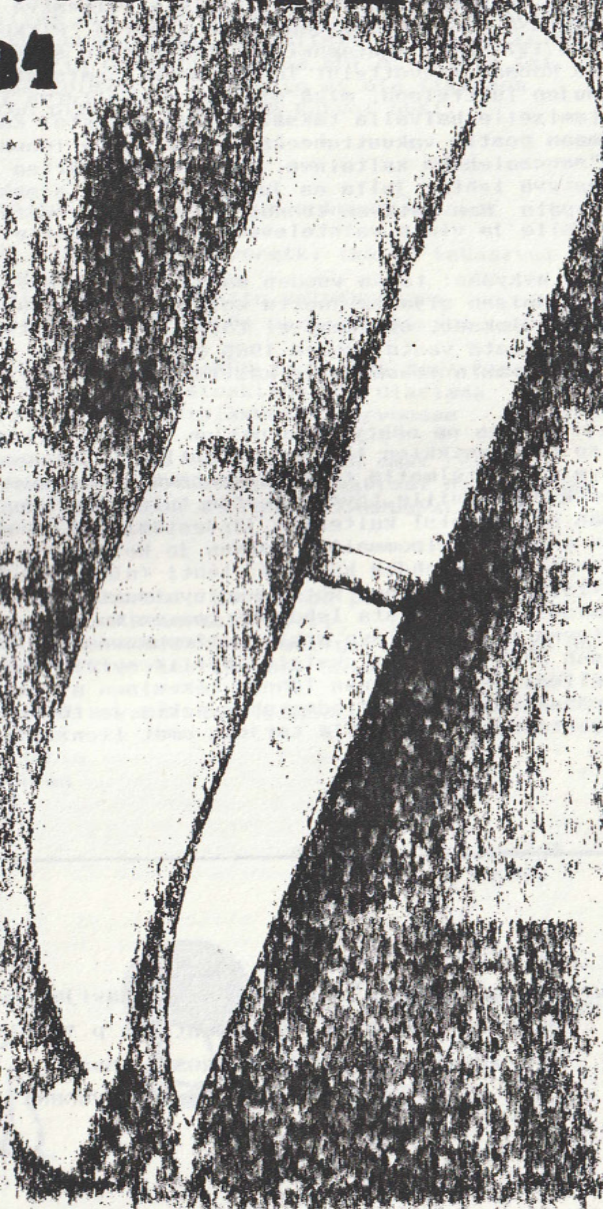

TÖHÄ

301984

T-ILMIÖ

Töhnä on Jo oikeastaan aika iäkäs ilmiö, noin lippukunta-lehtenä. Ensimmäisiä kappaleita taisi ilmestyä vuoden 1976 tietämissä, ensin monisteenippuna nimellä "PIKKU-TÖHNÄ". Vuonna 1977 Kari Huhtamäki aloitti postin sanomalehtikonttorin kanssa neuvottelut Töhnän merkitsemisestä joukkojulkaisujen luetteloon, mikä oli ja on edellytys lehden postittamiselle halvalla taksalla ilman kuorta. Kari onnistui saamaan postin vakuuttuneeksi siitä, että Töhnä todella on "sanomalehden kaltainen, vähintään 4 kertaa vuodessa ilmestyvä lehti, jolla on julkaisija" tai ainakin jotain sennepäin. Sen jälkeen Töhnää on väännetty vaihtelevalla porukalla ja vielä vaihtelevammalla tuloksella.

Entäpä nykyään: tämän vuoden kaksi ensimmäistä lehteä on postittamisen sijasta jaettu koloilla. Kokeilusta on saatu selvät tulokset, systeemi ei toimi, mutta postitukseen voimme palata vasta vuoden 1985 alusta, joten vielä tämä ja seuraavakin Töhnä tulee käsiisi nyrkkipostin välityksellä.

Miksi sitten on nähty näin paljon vaivaa? Syitä on kolme, ja ne ovat kaikkien lippukuntalehtien toiminnan kulmakiviä. Lyhyellä tähtäimellä tärkein tehtävä on tietysti tiedotus, lippukuntalaisille: täytyy kertoa tulevista tapahtumista. Tämän asian voisi kuitenkin järjestää, jos ei halvemmalla, niin ainakin helpommalla. Toinen ja kolmas syy kuitenkin tukevat juuri lehden käyttöä: lehti (ainakin toivottavasti) vahvistaa lippukunnan yhteenkuuluvaisuutta ja auttaa hengen luomisessa. Vanhoista lehdistä taasen muodostuu kuin sivutuoteena melko kattava arkisto lippukunnan toiminnasta ja sen aktiivien ajatuksista. Näillä syillä pystyn ainakin itselleni perustelemaan Töhnän tekemisen aiheuttaman vaivan ja päänkivistyksen. Tiedostakaa tekin ja tulkaa mukaan lehdentekoon, joka kyllä tarjoaa omat ilonsakin!

VECA

JULKAISIJA: Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA: Vesa Kontinen p.425 754

AVUSTANEET TÄSSÄ NUMEROSSA: Masi

TÖHNÄ ILMESTYY 4 KERTAA TÄNÄ VUONNA

KOHTI JOULUA, eli mitä syksyllä?

Lippukunnan hallitus eli Suuri Savu ehti jo ennen koulujen alkamista pitää kokouksen jossa suunniteltiin syksyn toimintaa. Tähän kalenteriin on kerätty myös EPT:n, piirin tai muiden järjestämää toimintaa. Luettelo ei ole likikään täydellinen, joten pitääkää silmät ja korvat auki.

ELOKU	laumojen ja vartioiden kokoukset alkavat
SYYSKUU	8.-9. lippukunnan syysretki (katso takasivu) VJ-kurssi 15.-16. piirin kilpailu JÄTKÄNHUMPPA 15. tai 16. TERVETULOA partioon-kurssi, järj. piiri 22.-23. ESPOON PUNANEN järjestää Mekä & LouPa 29. piirin suunnistuskilpailut Olarissa 29.-30. SPR:n ETSINTÄKURSSI Porvoossa
LOKAKUU	sudenpentujen ja vartiolaisten omat retket 2.-4.10 SPR:n pelastuspalvelukurssi Helsingissä 14. piirin vihreä & oraussi KARHUNPALVELUS järjestää Heme
MARRASKUU	lisää retkiä 2.-4. laulukurssi, järjestää piiri 9.-11. VJ-jatkokurssi, piiri 6.11 EPT:n vuosikokous Pauligin huvilalla 18.30 26.-28. SPR:n Viestikurssi Helsingissä
JOULUKUU	6. itsenäisyyspäivän lipunnosto Myyjäiset Joulujuhla Joululoma

Hauskaa partiosyksyä
toivoopi BIG SMOKE

Nyt olemme onnellisesti selvinneet VIKINKI-VÄISKISTÄ 1984. Se oli neljäs Espoon partiotuen järjestämä leiri, joka sai VÄISKI-nimen. Ensimmäinen VÄISKI oli Lappohjalla vuonna 1973, toinen Särkisalossa 1977 Kalevala-aiheisena ja edellinen leiri, jonka varsin monet jo muistavatkin, Iso-Simi-järven rannalla Pohjan Anskussa vuonna 1981. Kokonaiskuvana voi todeta Ensio Käämiä lainaten: "Neljästi olen ollut suurleirillä, ja aina on mennyt korkealla ja kovaa..." Mitenkähän viittaus sopii ensi kesän Miiluun, jolla ilmailuohjelma on kovassa kurssissa?

Leirin ohjelmassa oli kolme viikinkimäistä perusaktiviteettia eli ohjelmakokonaisuutta: meri, viesti ja kätevyys.

MERI

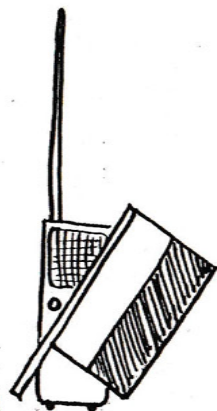
Viikingeille meri oli hyvin tärkeä asia ja he kehittivät merellä liikkumisen taidon aikansa huipputasolle. Myös VÄISKI:n viikingit saivat harjoitella meritaitoja yhden päivän ajan. Puoli päivää harjoiteltiin purjehdusta optimistijollilla, joita leirille oli saatu hankittua 24 kappaletta. Jokainen siis todella pääsi itse purjehtimaan, opetus tapahtui lähinnä luonnonmenetelmällä: vesille päästiin heti kun perusasiat oli opittu, ja jos vene ei yrityksistä huolimatta totellut, meloi TEP:n purjehtijapoika apuun.

Toinen puoli päivää kuluikin sitten maissa: luontopolun ja hengenpelastustaitojen parissa. Hengenpelastuksen ja elvytyksen oppimista haittasi hieman lyhyt aika, mutta yllättävän monet osasivat asiat, ja taito kaipasi vain hieman verestämistä.

BIMHTITAN

Viestiohjelman vastaavana oli TapMe:n oma poika Sami "Masi" Kukkonen joka hoitikin hommat totuttuun tapaan tuoden pisteet kotiin. Ohjelma oli monipuolinen, tosin aikapula haittasi senkin toteuttamista. Vartioid saivat harjoitella LA- puhelimen käyttöä numeronmetsästyskilpailussa, valmistaa viestitysliput ja yksinkertaisen morsetuslampun ja harjoitella niiden käyttöä sekä opetella viikinkiriimuja ritarilinnan uumenissa käydyssä labyrinttipelissä.

FBDMFXNI 6<MXPRTUABAYKO
A B D E F G H I J K L M N O P R S T U V Y Z Å Ö NG

<M↑MBAAH

Kätevyysohjelma vaikutti jo paperilla upealta: valmistaa itse puukontuppi! Ja syntyiähän niitä, tosin myös runsaasti haavoja eri puolille sormia, sillä lestin vuoleminen oli melko vaikea suoritus. Onneksi käytössä oli myös muovilestejä ja kun päästiin ompelemaan, selvisi ettei tehtävä nyt niin kauhean vaikea ollutkaan. Lopputuloksena kaikilla oli uusi puukko ja sillä kaunis ja kestävä nahkatuppi. Toisena kätevyystehtävänä oli viikinkityylisen huivinsoljen valaminen tinasta kipsimuottiin. Lukuunottamatta muottien halkeamisia työ sujui haavereitta.

Mutta olihan siellä paljon muutakin...

Avajaiset vietettiin metsän keskellä juhla-aukiolla. Niiden ohjelman muodosti leirinjohtajan, Yli-Alin puhe ja näytelmä, johon saimme jatkoa päättäjäsissää.

HIKI-HIKE eli suomeksi haikki on partiroleirien perinteinen kohokohta. Tällä kertaa haikki oli kuitenkin nuorimmille ehkä turhan raskas, ja muutamilla rasteilla oli ikävää jonotusta, joka myöhensi yörastille saapumista tarpeettomasti.

Markkinoilla saattoi ostaa ja myydä miltei mitä hyvänsä, denierillä sai hiusten pesun, sotamaalauksen, musiikkiesityksen tai orjan. Pitväläiset yrittivät hankkia posliinipytyinkin, mutta törmäsivät teknisiin ongelmiin.

Leirikaste oli VAIKILLÄ korvattu yöjutulla, jossa leiriläiset kulkivat öisessä metsässä erilaisten viitotusten mukaan suorittaen välillä viikinkihenkisiä tehtäviä. Vaikka metsään lähdettiin ylläillen keskellä yötä, ei yöjutussa ollut leirikasteen pelottavuutta, sillä liikutettiin vartioittain, täysissä pukeissa ja jopa lamppu mukana.

Leirilehti SAGA selosti leirin tapahtumia ja kertoi tulevasta. Leirilehti onkin mainio keino luoda henkeä ja levittää tietoa suurleirillä.

Kiitokset leirin johdolle ja erityisesti Letulle ja keittäjä-Kaisalle.

Seuraavan kerran suurleiritunnelmaa pääsee kokemaan jo ensi kesänä, MIILULLA.

PERÄSTÄ KUULUU II eli Vanhojen Shakujen Lapinvaellus 17.-26.1984

Matkan suunnittelu aloitettiin jo joskus edellisenä syksynä tai alkutalvesta. Päätettiin vaelluspaikka = jossain päin Lappia, todennäköisesti Saariselkää. Pitkin kevättä muistimme aina silloin tällöin, että vaelluksenkin eteen pitäisi tehdä jotakin, mutta aina löytyi kiireellisempiä hommia, kuten "Ympäri mennään, yhteen tullaan" ja Väiski-84.

Kesäkuussa sitten vihdoinkin löytyi aikaa ja saatiin tehtyä ruokalista, joka koostui mm. lihapullista, makaroneista, nötkötistä (sika-nauta säilyke), soijusta, pussikeitoista ja puurohiutaleista. Mukaan päätettiin ottaa myös erilaisia jälkiruokakiisseleitä, lettujauhetta, maitojauhetta, kahvia, kaakaota, teetä, 6 pakettia jälkiuunileipää ja 9 pakettia näkkileipää, margariinia ja makkaraa (tyhjöpakattua meetwurstia) sekä hartsporttia ja keksejä. Mausteitakin löytyi, sillä Lirulla oli kuuden mausteen purkkinsa mukana. Myös sokeria, hunajaa ja kilon pullo ketsuppia oli eksynyt 32 kilon sapuskakasaan. Henkilökohtaisten varusteiden lisäksi painoivat 2 telttaa, 2 trangiaa ja 4 litraa sinolia. Varusteita alettiin hankkia viikkoa ennen matkaan lähtemistä ja huomattiin hommien olevan vähän viimetipassa, sillä emme saaneet lentolippuja aiotuksi lähtöpäiväksi, vaan lähtö siirtyi puolitousta päivää.

Tiistaina 17.7 pääsimme vihdoinkin matkaan ja ajoimme tak-silla ruskeisiin partiopuseroihin puettoina Seutulan lentokentälle, mistä lensimme Kemin kautta Ivaloön. Ivalon lentokentältä eteenpäin pitkässä Mersussa 140 km/h lasissa Saariselän retkeilykeskukseen. Siellä meni muutama tunti vaatteita vaihtaessa ja ruokia pakatessa (tuotiin käsimatkatavarana).

Tarkoituksemme oli noudattaa matkasuunnitelmaa: Saari-selkä -Kivipää - Porttikoski - Sarvijoki - Muorravaarakka - Luirojärvi - Tuiskukuru - Rautulampi - Rumakuru - Saa-riselkä. Väliin mahtui vielä yksi lepopäiväkin. Iltapäi-vällä päästiin vasta varsinaisen vaelluksen makuun ja saavuimme illalla Kivipään kämpälle syötyämme ensin tau-kokeiton Vellinsärpimän kämpällä. Normaali päivän aikana söimme ensin aamiaisen, päivämatkan puolella välissä taukokeiton ja perillä varsinaisen aterian sekä iltapalan mikäli jaksomme. Vellinsärpimällä tapasimme pari Ilves-veikkaa, jotka olivat olleet nelisen päivää maastossa ja olivat nyt paluumatkalla.

Päivämatkamme olivat yleensä 15-20 km pitkiä riippuen siitä oliko matkan varrella jotain kiinnostavaa nähtävää. Ensimmäinen päivämatka oli noin viidentoista kilometrin pituinen, ja perille saapuessamme tennarimme olivat läpimärät, koska ilma oli pilvinen ja etenkin koska maasto oli kosteaa, vaikka ei satanut. Seuraavana aamuna matka jatkui saappaat jalassa. Ylitimme kaksi jokea sadehousujen lahkeet teipattuina pakkausteipillä saappaisiin. Jälkeenpäin kävi ilmi, että selvisimme ensimmäisestä joesta kuivin jaloin vain sen vuoksi, ettei se ollut syvempi kuin saappaanvarsi. Onneksi päivämatkamme tavoite oli sen toisen joen vastarannalla. Seuraavana päivänä jatkettiin taas tennareilla jalat märkinä.

Ennen Sarvijoelle saapumista näimme ensimmäiset porot matkallamme, sen jälkeen niitä näkyikin roppakaupalla. Sarvijoen ja Muorravaarakan välillä sijaitsivat Saariselän varsinaiset nähtävyydet Pirunportti, Paratiisikuru ja Lumikuru. Sää oli edelleen pilvinen, mutta päätimme silti käydä Paratiisikurussa ja kulkea Pirunportin läpi Muorravaarakalle. Kuitenkaan emme nähneet Paratiisikurua sinä päivänä, sillä noustuamme noin 400 metriin näkyvyys oli noin 50 metriä ja hetken huolimattomuus kompassin tarkkailussa kostautui. Kun olinpaikka sitten selvisi, päätimme jättää Paratiisikurun väliin jatkaen suoraan Pirunportille ja sen läpi. Muorravaarakan kämpälle tullessamme olimme litimärkiä jouduttuamme sateeseen pilven sisällä. Puolenyön tienoilla kämpälle tuli 9 henkeä lisää, ja Liru ja Petsku siirtyivät ulos teltan kanssa.

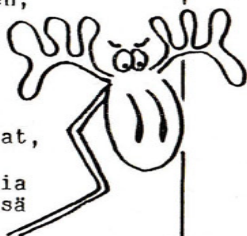
Seuraavana päivänä lupposimme ja läksimme liikkeelle noin klo 23 taivaan äkkiä kirkastuttua ja yövyimme Paratiisikurussa paistettuamme sitä ennen lettuja kello neljään asti. Edessämme olivat nyt vaelluksen ainoat kaksi kirjasta ja aurinkoista päivää. Ne osuivatkin oikeaan aikaan, sillä muuten emme olisi viitsineet käydä Sokostin huipulla. Luirojärvellä uimme ja saunoimme uudessa saunassa. Yövyimme teltoissa, sillä molemmat kämpät olivat täynnä (mm. noin kymmenen sveitsiläistä).

Oli mukava yllätys huomata, että useimmilla kämpillä oli kaasuliesi tai puuhella, jolla pystyi valmistamaan ateriansa. Kuitenkin kämppien, liitereitten ja höndärien kunto ja siisteys oli vanhojen konkareiden kertoman mukaan heikentynyt kansallispuiston hoitotehtävien siirryttyä Metsähallitukselta UKK-puiston hoitajille, joita työskenteli vain kolme kerrallaan n. 80 km x 40 km kokoisella alueella.

Seuraava päivä oli minulle pelkkää tuskaa, peukalonpään kokoinen rakko kantapäässä ja saappaat oli pidettävä jalassa. Tuiskukurusta lähtiessä oli tennari patentoitava ja sidottava kiinni pakettinarulla. Loppupäivinä oli jälleen pilvistä ja Rautulammella yöpyessämme satoi. Rumakurussa viimeisenä iltana tuhottiin kaikki jäljelle jääneet ruuat ja paistettiin viimeiset letut. Seuraavana aamuna talsimme sitten viimeiset 6 km retkelykeskukseen, kävimme kaupassa ja saunoimme.

Kokonaisuutena vaelluksemme oli onnistunut huonoista ilmoista huolimatta. Noin puolet öistä nukuimme teltoissa, joissa nukkui huomattavasti paremmin kuin kämpissä, mutta oleskelutilat olivat tietysti epämukavammat, varsinkin sateen jälkeen. Sinolia ja näkkileipää sekä joitakin vaatteita olimme varanneet liikaa ja makaroonia taas liian vähän. Filmiä reissun aikana paloi yhteensä 4 rullaa.

Torstaina 26.7 illalla saavoimme Seutulaan ja kotiuduimme valmistelemaan Väiskille lähtöä tietäen että vielä joskus palaisimme Lappiin.

PS. Vaelluspäiväkirjamme on nähtävissä Lirulla.

Masi

MUOTIA, TYYLIÄ by TapMe

Koska vain harvoilla on enää vanhaa lippukunnan college-puseroa tai hupparia, on TapMe-asusteita päätetty teettää lisää.

Ensimmäisenä ohjelmaan tulee uusi college-pusero. Väri tulee olemaan perinteinen tummansininen ja kuvioksi on ajateltu valkoista karhu-symbolia ja tekstiä "Tapiolan Metsänkävijät". College on siis ns. vapaa-ajan vaate jota voi pitää partiossa tai missä hyvänsä muualla, mutta partio-tilaisuuksissa käytetään juhla-asuna kuitenkin virallista ruskeaa puseroa.

Myöhemmin (keväällä) tuotamme kenties vielä vaaleaa T-paitaa college-puseron kuviolla.

Vaeltajille yritetään valmistaa kisa-asuksi legendaarisia keltaisia TapMe-haalareita, jotka olivat vielä äskettäin tuttu näky kaikissa PT-kilpailuissa.

Ollisiko muilla TapMe-tekstilleillä menekkiä? Mitä sanoisitte lippukunnan piposta tai lippalakista?

Jos lukijoilla on ajatuksia lippukuntamme vaate-politiikasta, ottakaa yhteyttä Suureen Savuun tai Kari "Liru" Rouhiaseen (p.460 797), joka järjestää vaateasioita. Myös vihjeet paikasta, josta saisimme puserot halvalla, ovat tervetulleita.

Luokitellut ilmoitukset

Syksy, ja sen mukana PUNKKU eli perinteinen Espoon Punanen, lähestyy vauhdilla. Alkakaahan kaivaa kisakamoja esiin, vielä ehtii vaikka treenata!

TapMe:llä oli eniten potilas-käyntejä Väiskin EA-teltalla: 24 kpl, toisena oli PitVa 22 kpl. Kertoneeko tämä jotain huijapäisyydestämme vai vaan sen että meitä on monta.

Älkää unohtako piirin skabaa, JÄTKÄNHUMPPAA, josta tarkemmin edellisessä töhnässä ja Hepussa 3/84.

Vahvaa ammattitaitoa myös PYROMANIAN alalla osoittivat Shakut sytyttäessään sen jollan jonka kanssa Pete Dahlberg oli ensin tunaroinut Väiskin iltanuotiolla markkinapäivänä.

Heppu ilmoittaa ettei se julkaise nimettömien kirjoittajien juttuja. Meillä tilanne on usein päinvastainen: kirjoittaja tiedetään, mutta mitään juttua ei ole.

Missä muuten olivat suuret yhteiset iltanuotiot, Väiskin ohjelmatoimikunta? Moni jäi kaipaamaan sitä FIILISTÄ!

Keväällä pidetty tiedotus-aiheinen ideailta oli ihan kohtalainen menestys: marja-piirakka teki kaupansa ja kyllä jotain saatiin aikasinkin. Lisää ideoa odotettavissa Kaisan järjestämänä lippukunnan papereista ja Lirun ja Vesan järjestämänä kalustosta.

Töhnän palvelukseen haetaan nuorta, akateemisen loppu-tutkinnon omaavaa, tehokasta ja miellyttävää päätoimittajan apulaista. Vähintään 10 vuoden työkokemus suositeltava. Ota pikaisesti yhteyttä päätoimittajaan, parhaiten tavoittaa iltaisin. PS. mikäli pätevää ei löydy, kelpaa myös sopiva.

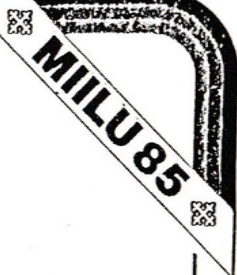
Ne jotka eivät pääse/eivät ehdi/eivät halua/inhoavat koko ajatusta/tai muusta syystä eivät tule Miilulle, voivat osallistua lippukunnan omalle kesäleirille, jota järkkää Sasa. Tietysti myös Miilulle lähtiäjät voivat tulla viettämään kesää yhdessä.

Seuraava TÖHNÄ ilmestyyneen sitten viikolla 48, materiaalin on oltava toimituksessa vähintään viikkoa ennen.

Espoon Partiotuki, eli tutummin EPT, täytteli tässä askettäin pyöreät 20 vuotta. Onpa päässyt miehen ikään (sovinistinen kielikuva) tämä Espoolaisen partioinnin tuki ja turva. Onnittelut kaikille asianosaaisille!

Tämä tässä vieressä on EPT:n tunnusmerkki. Sen nähdessänne voitte odottaa jotain kliffaa.

MIILU 85 on Suomen Partiolaisien toinen suurleiri, joka pidetään 23. 7. - 1. 8. 1985 Pohjois-Satakunnassa, Jämsä-Järvelä. Leirille pääsee jäsenmaksuunsa vuonna 1984 maksanut partiolainen, joka täyttää vuonna 1985 vähintään 12 vuotta ja jolla on leirikokemusta.

7. 9. 1984 ilmestyvän Partio-lehden (5/84) liitteenä on ilmoittautumislomake ja ohjeet.

Leirimakso Leirimakso on 500 markkaa, ja sen maksavat kaikki suurleirille osallistuvat partiolaiset ja perheleirissä asuvat yli 12-vuotiaat. Alle 12-vuotiaat perheleiriläiset selviävät maksutta.

Ilmoittautuminen Ilmoittautuminen tapahtuu aina lippukunnan ja piirin kautta. Kaikki leirille tulevat partiolaiset, partiojohtajat, työ- ja palveluleiriläiset sekä perheleiriläiset ilmoittautuvat lomakkeella lippukuntansa MIILU-yhdyshenkilölle, joka toimittaa ilmoittautumiset edelleen piiriin. Näin menettelevät myös ne, jotka jo nyt ovat MIILU-leirin tehtävissä.

Peruutukset ja muutokset Toisen maksuerän jälkeen maksaa peruutus tai henkilömuutos aina vähintään 50 markkaa. Leirimakso palautetaan vain erittäin pätevistä syistä, esim. lääkärin hoitoa kaipaavan sairauden tai lähiomaisen kuoleman vuoksi.

Rakennusleiri, Palveluleiri, Purkuleiri Kaikki ilmoittautuvat samalla tavoin kuin varsinaiselle leirillekin. Rakennus- ja purkuleirille osallistuminen on ilmaista. Kaikki, jotka ovat leirillä 23. 7. - 1. 8., maksavat normaalin leirimaksun. Purkuleirille osallistuvien kotimatkat korvataan.

Perhevierailla Partiolainen, joka haluaa ulkomaisen partiolaisen leirin jälkeen kotiinsa noin viikoksi, ilmoittaa siitä ilmoittautumislomakkeessa. HH-toimisto jakaa vieraat ja merkintä "SYYSRETKI". Pankkisiirtokuitit viimeistään toukokuussa 1985.

Lippukuntamme MIILU-YHTEYSHENKILÖ on Vesa Kontinen puh. iltaisin 425 754; osoite Mählärinne 22 B, 02130 ESPOO

Syksyn partiointiin antaa intoa koko lippukunnan yhteinen

SYYSRETKI

8. 9. 9. -84

Tarkoituksena on saada koko bussillinen TapMeitä Karhunpesälle viettämään mukava syksyinen viikonloppu. Retken ohjelma tulee olemaan hauskaa ja helppoa yhdessä tekemistä.

Sudenpennut majoitetaan sisätiloihin, vartiolaiset nukkuvat telttoissa pihalla. Retkimaksu, 50 mk, joka sisältää matkat ja ruokailut, tulee maksaa mahdollisimman pian lippukunnan tilille HSSP Tapiola-Pohjantori 400221-498, pankkisiirtoon oma nimi, vartio/lauma ja merkintä "SYYSRETKI". Pankkisiirtokuitit kerätään menomatkatilalla!

Lähtö la 8.9 klo 9.00 Tapiolan Informaatiokioskilta ja paluu samaan paikkaan su 9.9 n. klo 16.00

Mukaan: makuupussi, ruokailuvälineet, ulkoiluvaatteet, sadevaatteet, kumisaappaat, vaihtovaatteita tarpeen mukaan. Lisäksi vartiolaiset: makuualusta.

TÄSTÄ TULEE VUODEN TAPAHTUMA, KAIKKI MUKAAN!

Lisätietoja omalta johtajaltasi tai vekailta puh. ilt. 425 754

Luokittelu-ohje

TÄHÄN TILAAN, KOKO 25725 mm²,
PITÄISI HANKKIA MAINOKSIA.
Jos sinulla tai vanhemmillasi
on sopivia suhteita, niin
päätoimittajan puhelin-
numerohan oli 425 754/ Veka.